

for at faa disse Arbejder i Gang i saa stor Udstrækning som ønskeligt, og navnlig vil det være nødvendigt for de kriseramte Landboere, de, som har faaet deres Bedrift under den lave Krone, og som i Forvejen er belastet med en meget stor Gældsbyrde, thi selv om de kan faa de billige Laan, her er Tale om, vil de alligevel have meget vanskeligt ved at forrente disse Beløb fuldt ud. Vi vil derfor foreslaa, at man stiller Beløbene til Raadighed paa den Maade, at $\frac{1}{5}$ af Laanet kan faas som direkte Tilskud. Ellers er jeg bange for, at det i mange Tilfælde vil gaa saaledes, at de, der egentlig trænger allerhaardst, ikke faar Laanene; dels kan de nemlig ikke overkomme at forrente dem, og dels vil Kommunerne, naar de skal deltage i eventuelle Tab med Halvdelen, ikke yde Kommunegaranti for dem, der egentlig trænger haardst. Jeg kunde derfor ogsaa tænke mig, at Bestemmelsen om, at Kommunerne skal garantere for Halvdelen af de Tab, der eventuelt kan blive Følgen af denne Udlaansvirksomhed, ændredes saaledes, at Kommunerne fik en mindre Risiko og ydede en mindre Garanti, medens man lod en større Risiko falde paa Staten, i alt Fald for Laan til de kriseramte Landboere, for hvem det netop er i særlig Grad nødvendigt at gennemføre Grundforbedringer, thi med den overordentlig høje Rentebyrde, de har, er det umuligt for dem at klare de økonomiske Vanskeligheder og opnaa Balance mellem Indtægt og Udgift ved at nedsætte Produktionen; de kan kun opnaa Balance, hvis der er Mulighed for at forøge Produktionen. Jeg vilde derfor mene, at det vilde være klogt i Loven at indsætte en Bestemmelse om, at Laanene fortrinsvis skal komme de kriseramte Landmænd til gode.

Den ærede Ordfører for Venstre omtalte den nye Bestemmelse, at der af det Beløb, der stilles til Raadighed, skal anvendes en Del til Gennemførelse af lignende Arbejder paa Færøerne. Herimod har vi fra vor Side ingen Indvendinger at gøre.

Imidlertid vilde jeg mene, det var hensigtsmæssigt, at vi fik en ganske kort Udvalgsbehandling for at tage Stilling til de af mig her fremførte Henvendelser til den højtærede Regering, som jeg tror det vil være i høj Grad formaalstjenligt at efterkomme, hvis man vil opnaa det, som det er muligt og i høj Grad paakrævet at opnaa. Jeg har ikke noget imod, at Udvalgsbehandlingen bliver meget kortvarig; det vil jo være særdeles gavnligt, om Loven kunde blive gennemført hurtigst muligt. For Øjeblikket har vi nemlig slet ikke nogen Lov, idet den

højtærede Regering ikke har fremsat Lovforslaget saa tidligt, at det kunde komme til Behandling før den 1. April, og den gældende Lov er udløbet den 1. April. Vi har altsaa ikke nogen Lov for Tiden, men fordi Regeringen har været en lille Snule forsømmelig i den Henseende, skal vi fra vor Side ingenlunde trække Sagen i Langdrag. Naar jeg ønsker en kort Udvalgsbehandling til Undersøgelse af de Spørgsmaal og Ændringsforslag, efter min Mening udmærkede Ændringsforslag, som jeg har omtalt, er det ikke Hensigten at trække Tiden ud, Udvalgsarbejdet skal fra vor Side paa ingen Maade blive sinket, men jeg mener, det vil være gavnligt at faa disse Ændringer med, og hvis Regeringen og de andre Partier vil være med hertil, vil vi stille os meget velvilligt og være med til en meget hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget.

Fibiger: Der har allerede i en Aarække været stillet Midler til Raadighed fra Statens Side til Laan til Grundforbedringer indenfor det mindre Landbrug, og vi er hver Gang gaaet med dertil, idet vi har ment, at det var en god Støtte, Staten saaledes gav til Arbejdet paa at faa det mest mulige ud af Jorden, og mit Parti vil ogsaa gerne se det her foreliggende Lovforslag fremmet, og vi kan give det vor Tilslutning. Jeg vil dog sige, at vi fra vor Side ikke vil kunne gaa med til at formindske Kommunerne's Garanti, som det ærede Medlem Hr. Bording foreslog, eller til at give noget som direkte Statstilskud.

Noget andet er, om det kunde blive saadan, at Loven kunde udstrækkes til flere, at der kunde komme flere ind under den, end der hidtil har været. Det er et Spørgsmaal, vi kan overveje. Men jeg maa sige, at det glæder mig, at det ærede Medlem Hr. Bording er kommet til at se saaledes paa Forholdene, at Loven kunde udvides saaledes, at ogsaa Ejendomme med større Areal kunde komme ind under den. For et Par Aar siden, da Forslaget til den hidtil gældende Lov var til Behandling, og da det fra den daværende Landbrugsministers Side var foreslaaet, at Loven netop skulde indskrænkes til visse Ejendomme med fastlagt Ejendomsskyldvurdering — jeg tror, det var 10 000 Kr. —, da kunde vi ikke gaa med til det, idet Laanetrangen ikke er afhængig af, hvor stor Ejendommen er, men den er afhængig af, hvor stor Trangen er til Grundforbedring hos den Mand, der søger Laanet, og af, hvor vidt han kan skaffe Penge eller ej.

Det forekommer mig egentlig ikke,